

Ježíš se loučí s učedníky

čtení: Mt 26,26-29

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetí uje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.“

J 13,31-38

Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, kam odcházíš?“ Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.“ Ježíš odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

Tyto události se odehrály krátce před tím, než byl Ježíš v Jeruzalémě zatčen, odsouzen a vydán k ukřižování. Touto cestou šel sám, bez svých učedníků, kteří jej do té doby provázeli všude. Můžeme říci, že to byli tady na Zemi, mezi lidmi, jeho nejbližší. Ježíš však věděl, že jeho cestou utrpení s ním žádný z nich nepůjde – že to nikdo z nich nezvládne. A tak se s nimi krátce před tím loučí.

Součástí rozloučení je výzva, aby učedníci následovali Ježíšův příklad a měli jeden druhého rádi tak, jako je měl rád on sám. To je způsob následování, ke kterému Ježíš vyzývá – vzájemná láska jeho následovníků. Učedníci nemohou jít přesně tou cestou, kterou jde Boží Syn, skrze zatčení,

odsouzení, smrt na kříži. Něco však dělat mohou, a není to vůbec málo. Tou vzájemnou láskou totiž mohou jeden druhému dosvědčit lásku Kristovu.

Abychom tomu rozuměli správně: láska, o které Ježíš mluví, není jen o vřelých citech a vzájemných sympatiích. Na něm samotném vidíme, že je to především láska jednající. Ježíš prokazuje svou lásku tím, že přijímá cestu utrpení a smrti. Dává svůj život za ty, které miluje. Ježíšovo pojetí lásky tím nijak nevybočuje z toho, jak lásku chápe Bible jako celek – především jako jednání ve prospěch druhých. Z Ježíšova jednání mají prospěch mnozí včetně nás, kteří žijeme dva tisíce let po jeho ukřižování. Je to odpuštění našich hříchů – chyb, provinění a průsvihů, je to náprava vztahu k Bohu i impuls pro nápravu vztahu k lidem. Je to nové společenství s Bohem a s bližními, které můžeme prožít zvláště při vysluhování svatě večeře Páně.

Vzájemná láska mezi těmi, kdo Ježíše následují, má být i naší životní cestou, životním stylem. Je to zároveň dar i úkol, patří k ní dávání i přijímání. Jako společenství Ježíšových následovníků máme být těmi, kdo milují a kdo jsou milováni. To platí i v době, kdy se nemůžeme setkávat osobně. I tehdy nás propojuje vzájemná láska.

modlitba: Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti za Tvou lásku k nám. Poznáváme ji v celém Tvém životě a potom také v tom, že jsi tento život dal za druhé, i za nás. Děkujeme Ti za odpuštění hříchů, za nový vztah, novou smlouvu mezi Bohem a člověkem. Děkujeme Ti za dar víry, ve které můžeme být součástí této smlouvy.

Děkujeme Ti za společenství bratrů a sester, se kterými sdílíme víru v Tebe i snahu následovat Tvůj příklad. Děkujeme za výzvu ke vzájemné lásce, která nás spojuje po všechny dny. Posiluj nás, prosíme, v této lásce právě v době, kdy se nemůžeme osobně setkávat a kdy jeden druhému chybíme. Upevni, prosíme, naše společenství, svou církev, zvláště ve chvílích, kdy se cítíme osaměle a kdy na nás padá úzkost.

Pane, prosíme, zůstaň s námi a obdař nás svým pokojem, ať se naše srdce nechvějí a neděsí. Amen.

Alda Zapletal